

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

IV. évfolyam, 4. szám

2014. június 30.

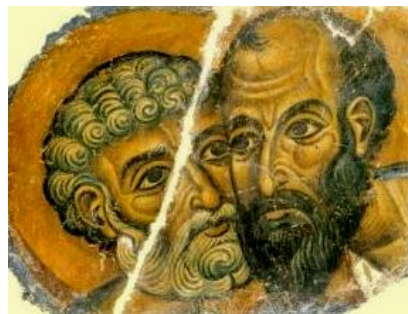
Jómadarak

Június huszonkilencedike nagy nap, illetve valamikor az volt, persze, ma már sokan azt sem tudják, miért. Péter-Pál napja idén vasárnapra esett, régebben ilyenkor volt szokás kezdeni az aratást, de manapság oly mindegy, hogy az aratókról feledkezünk meg, vagy Pálról és Péterről, a lényeg, hogy mindketten kívül esnek sok vasutas érdeklődési körén. Ami nem nagy baj, de azért jó tudni, hogy nem csak mi lehetünk a jók, hiszen ami az életet illeti, valódi újat nem nagyon sikerült kitalálnunk. Ja, és hogy jön ide a két úriember? Egyszerű, mindketten olyasmit tettek, ami mi is gyakran, csak kevésbé hatékonyan. És mi mégis lehetünk szerencsésebbek, mert őket pályájuk végén kivégezték. Igaz, Pálnak is volt némi szerencséje, mert római polgárként „csak”

lefejezték, Péter sorsát inkább ne firtassuk.

Pál zsidó embernek – Saulnak, „nagyinak” – született, közülük is a szigorúbb fajtából, ami a keresztények iránti gyűlöletében is megnyilvánult. Tűzzel-vassal irtotta őket, és néha utánuk is ment a menekülőknél. Például Damaszkuszba, ahol új keresztény társaság alakult, amit ő nagyon nem szeretett. Megvolt a terve és tapasztalata, hogyan kell elbánni velük, így nyugodtan telt a hosszú út, mígnem történt valami. Hogy egész pontosan mi, azt nem lehet tudni, mert másképp magyarázzák a Krisztus-hívők, és megint másképp azok, akiket nem érintenek meg a keresztény hitvallások. De a lényeg, mint mindig, a következmény, ami az ő esetében „pálfordulás” lett: Homlokegyenest megváltoztak az elvei Jézussal kapcsolatban, és az egyik legnagyobb tértítővé vált, sokak szerint komoly szerepe volt az új vallás fennmaradásában és elterjedésében. A „damaszkuszi út” végén a neve Páll, tehát „kicsi” lett. Ugye ismerős? Köztünk sem ritka a pálfordulás, nem biztos, persze, hogy mindig jó felé változunk. És főleg ritka, hogy olyankor legyünk képesek a változásra, amikor a leginkább szükségünk volna rá.

Péter szintén zsidónak született, mint az őskeresztények túlnyomó többsége, és nagyjából egy időben élt Pállal. De ő kevesebbet csavargott, inkább tanítója, Jézus környezetében töltötte idejét. Történetének fontos állomása hogy a Biblia szerint háromszor tagadta meg őt, mire az a fránya kakas hajnalban megszólalt. Ugye, ez is ismerős, igaz, újabban a mobil pittyegése mutatja, hogy hajnal van, de az ámulást inkább csak később tudjuk meg. Am Péter korántsem volt olyan rossz ember, mint az ámulásai mutatják, hiszen később a „kőszikla” nevet kapta főnökétől, aki az új egyház alapjának nevezte, ami azért nem

apróság. Hiszen kevesen tudunk úgy változni, hogy másnak is jót okozunk. Később, a legendák szerint, útban keresztje felé találkozott vele, és megkérdezte: Quo vadis, Domine? – Hová mész, Uram?

Manapság is szükség volna sziklára a magánéletben épp úgy, mint közösségi létünkben. Olyan emberekre, akikről tudjuk, hová mennek, akár még segítenek is abban, mi hová tartunk. Netán bíztassanak pálfordulásra, mikor eljön az ideje, hátha jobb lesz utána. Persze, önjelölt jómadarakban nincs hiány, akik egészen addig kősziklák, amíg meg nem szólal a mobiljuk. De rutinjuk van pálfordulásban is, amivel képesek a keresztünkig kíséreni. Titok, hová tartanak, ők viszont elvárják, hogy velük tartunk, legalábbis a következő fordulásig.

Inkább mosolyogjunk. Önmagunk legyünk a szikla, akár egymásnak is. Mosolyogva sikerülni fog!

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bokrok

Atyafiak, ahogy az illik vasárnap délután a meccs végeztével, a hangulatjavító kombinát előtt beszélgetve iddoggálták a sőreiket. Arra biciklizett egy asszonyka, akiről (okkal-ok nélkül) az a hír járta, hogy nem veti meg a jó dolgokat. Mondta is az egyik delikvens, akinek majdnem a szomszédságában lakik: Hát ez bizony fűvel-fával... A komája rögtön lecsapta a magas labdát: Savanyú a szőlő, mert téged bokornak néz!

Nem tudom, ki hogy van vele, de egyre többször úgy érzem az utóbbi években, hogy mi is bokrok vagyunk. Mert voltak nagy osztogatások a pedagógusoknak, a közalkalmazottaknak, az egészségügyiseknek, stb. Mi, egyszerű vasutasok valahogy mindig kimaradtunk. Amikor a miértre voltunk kíváncsiak, válasz helyett meglebegtették előttünk a létszámleépítés, ki- és átszervezések, más munkakörbe helyezés rémét. Ha véletlenül valakinek eszébe jutottunk, akkor is olyan nevelésesen keveset kaptunk (bár úgy volt tálalva, hogy a közvélemény rögtön minket kezdett irigyelni: kaptunk 13 600 Ft-ot, de a hírekben 250 000 volt feldobva), ha jótékony célra ajánlottuk volna fel, szégyellnünk kellett volna magunkat, hogy csak ennyit? (Azt már kevesen tudják, hogy „felajánlottunk” az eredetiből...)

Tudom, hogy a bokor nem igazán mutat úgy, mint a hegymoron álló "Sudár" fa, ami azt hiszi magáról, hogy az egész tájat ő uralja. Azért elgondolkodtató, ha a bokrok gyökerei nem tartanak meg a talajt, hogy az eső és a szél ne hordja, ne mossa el a földet a "Sudár" gyökereitől, egy-kettőre a völgy legalján találná magát kiszáradva, korhadtan.

Azért a bokornak sem mindig rossz. Nem kívánja meg Döbrögi uraság mestergerendának, a fa tolvajok sem nézik csorgó nyállal, nem csap bele a kóbor villám. Azért jó volna, ha a "Sudár" valamivel több fényt engedne át neki.

Márta István

HUMORSAROK

FATÁLIS TÉVEDÉS

– Szervusz Lajos! Hogy te mennyire megváltoztál! Azelőtt szőke voltál, most barna...Azelőtt sovány voltál, most kövér...Azelőtt magas voltál, most...

– Héé, kikérem magamnak, én nem is vagyok Lajos!

– Mí a csuda, már a neved is megváltozott...?

FEJHALLGATÓ

A szőke nő fodrászhoz megy hajat vágatni, de a fején lévő fejhallgatót nem hajlandó levenni mondván, akkor ő meghal. A fodrász dolgozgat, de egy idő után nagyon zavarja a fejhallgató, ezért megkéri a nőt, hogy vegye le. Nagy nehezen sikerül rábeszélnie, és a fodrász nyugodtan dolgozik tovább. Másfél perc múlva azonban a nő hirtelen rosszul lesz és meghal. A fodrász kíváncsiságból belehallgat a levett fejhallgatóba és a következőt hallja:

– "Kilééééééééééés.....Belééééééééééés....."

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

Területi hírek

Az immár hagyománnyá vált területi horgászversenyünket 2014. július 18-án (pénteken) rendezzük a Tiszabezdédi Kerek- Holt-Tiszán. A verseny részleteiről a mellékelt plakátról informálódhatnak.